

Teine menetluspool apellatsioonikojas: The Royal Shakespeare Company (Stratford upon Avon, Ühendkuningriik)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 19. novembri 2009. aasta otsus asjas R 317/2009-1; ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärk ROYAL SHAKESPEARE kaupadele ja teenustele klassides 32, 33 ja 42

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: teine menetluspool apellatsioonikojas

Kehtetuks tunnistamise taotleja õiguste aluseks olev kaubamärk: ühenduse registreeritud sõnamärk RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY teenustele klassis 41; Ühendkuningriigi registreeritud kujutismärk RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY teenustele klassis 41; registreerimata kaubamärk ROYAL SHAKESPEARE COMPANY, mida on kasutatud Ühendkuningriigis äritegevuse käigus erinevate teenuste jaoks

Tühistamisotsakonna otsus: jätta kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldamata

Apellatsioonikoja otsus: tühistada tühistamisotsakonna otsus ja selle tulemusena tunnistada kehtetuks registreeritud ühenduse kaubamärk, mis on kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks

Väited: nõukogu määruse 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine, kuna apellatsioonikoda järeldas vääralt, et nimetatud sätte kohaldamise tingimused on täidetud.

8. veebruaril 2010 esitatud hagi — Victoria Sánchez versus parlament ja komisjon

(Kohtuasi T-61/10)

(2010/C 100/86)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Hispaania) (esindaja: advokaat N. Domínguez)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— teha otsus, millega tuvastatakse, et Euroopa Parlamendi ja komisjoni poolt 6. oktoobri 2009. aasta kirjades esitatud taotlusele vastamata jätmine on vastuolus ühenduse õigusega, ja kohustada neid institutsioone olukorda heastama.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitas 28. augustil 2008 parlamendi petitsioonikomisjonile petitsiooni seoses väidetava korruptsioonivõrgustikuga Hispaanias sotsiaalkindlustuse ja rahvatervise valdkonnas. Selle komisjoni esimees teatas talle 3. mail 2009 tema kaebuse menetlemise lõpetamisest.

6. detsembril 2009 saatis hageja ELTL artikli 265 tähenduses üleskutse Euroopa Parlamendile ja Euroopa Komisjonile. Selles kirjjas palutakse:

— Euroopa Parlamendil tühistada petitsioonikomisjoni esimehe 3. mail 2009 edastatud otsus ja viia läbi uurimine selle otsuse vastuvõtmise tingimuste kohta;

— Euroopa Komisjonil algatada samuti uurimine Hispaania õigusemõistmise kohta.

Kuna hageja ei saanud ettenähtud tähtajal vastust, siis esitas ta käesoleva tegevusetushagi.

Oma nõuete toetuseks väidab hageja, et on rikutud tema põhiõigust esitada kaebust, õigust võrdsusele seaduse ees ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet; samuti väidab ta, et käesolevas asjas on täidetud tingimused tuvastamiseks kostjaks olevate institutsioonide tegevusetust.

11. veebruaril 2010 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-65/10)

(2010/C 100/87)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: J. Rodríguez Cárcamo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 30. novembri 2009. aasta otsus K(2009) 9270 lõplik, millega vähendatakse Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) rahalist abi, mis anti Hispaaniale rakenduskava eesmärgi 1 Andalucía alusel vastavalt 9. detsembri 1994. aasta otsusele K (94) 3456 — FEDER nr 94.11.09.001;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hakis vaidlustab Hispaania Kuningriik eespool viidatud otsuse. Oma hagi toetuseks esitab hagejaks olev riik järgmised väited:

— nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 4253/88⁽¹⁾ artiklit 24 on rikutud vaidlustatud otsuses kasutatud laiendatud järelduste tegemise meetodi tõttu, kuna viidatud artikkel ei näe ette võimalust teha konkreetsete tegevuste puhul tuvastatud rikkumiste põhjal laiendatud järeldusi kõigi tegevuste kohta, mis kuuluvad ERF rahastatud rakenduskavasse. Vaidlustatud otsuses komisjoni kohaldatud korrektsioonil puudub õiguslik alus, kuna vastavalt Euroopa Kohtu 6. aprilli 2000. aasta otsusele kohtuasjas C-443/97: Hispaania vs. komisjon⁽²⁾ ei saa komisjoni 15. oktoobri 1997. aasta juhised, mis käsitlevad määruse (EMÜ) nr 4253/88 artikli 24 alusel tehtavaid netomääruga finantskorrektsioone, omada liikmesriikide suhtes õiguslikke tagajärgi; ja kuna nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määruse (EMÜ)

nr 4253/88 artikkel 24 käsitleb üksnes sellise abi vähendamist, mille uurimisel on tõendatud rikkumine; selle põhimõttega on aga vastuolus laiendatud järelduste alusel korrektsioonide tegemine.

— Teise võimalusena on nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 4253/88 artiklit 24 rikutud seoses praeguse EL lepingu artikliga 4.3 (lojaalse koostöö põhimõte), sest korrektsioon tehti laiendatud järelduste alusel, kuigi muudetud lepingutega seoses ei ilmnenud halduse, järelevalve või auditi süsteemi ebapiisavust, kuna haldusorganid kohaldasid Hispaania õigusnorme, mida Euroopa Kohus ei olnud kuulutanud Euroopa Liidu õigusega vastuolus olevaks. Hispaania Kuningriik leiab, et haldusorganite poolt siseriiklike õigusnormide järgmine — kuigi selle põhjal võib komisjon järeldada konkreetseid Euroopa Liidu õiguse rikkumisi — ei saa olla aluseks laiendavale järeldusele haldussüsteemi ebatõhususe kohta, kui Euroopa Kohus ei ole kõnealust õigusnormi tunnistanud Euroopa Liidu õigusega vastuolus olevaks ning komisjon ei ole ELTL artikli 258 alusel liikmesriigi vastu menetlust algatanud.

— Kolmanda võimalusena on nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 4253/88 artiklit 24 rikutud, kuna laiendava järelduse alusel tehtud finantskorrektsiooni kohaldamiseks kasutatud valim ei olnud tüüpiline. Komisjon koostas laiendava järelduse kohaldamiseks valimi väga väikesest hulgast projektidest (37 projekti 5319-st), ilma et oleks kaetud kõik rakenduskava valdkonnad ja hõlmates varem Hispaania ametiasutuste poolt tagasi võetud kulutused; lähtudes deklareeritud kuludest, mitte aga tasutud abist; kasutades arvutiprogrammi, mille usaldusväarsuse aste oli alla 85 %. Seetõttu leiab Hispaania Kuningriik, et valim ei vasta tüüpilisuse tingimustele, et selle põhjal laiendatud järeldusi teha.

— Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95⁽³⁾ artikli 3 alusel on menetluse algatamine aegunud. Hispaania Kuningriik leiab lõpuks, et Hispaania ametiasutustele eeskirjade eiramisest teatamine (mis toimus 2004. aasta oktoobris ja puudutas peamiselt 1997., 1998. ja 1999. aastat) määrab kindlaks nende eeskirjadest eiramise aegumise vastavalt määruse nr 2988/95 artiklis 3 ette nähtud 4-aastasele tähtajale.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 4253/88, millega nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks seoses struktuurifondide tegevuse kooskõlastamisega teiste struktuurifondidega ning Euroopa Investeeringupanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 374, lk 1).

⁽²⁾ EKL 2000, lk I-2415.

⁽³⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).